

### [Oluf Johansen.]

apparat er i Orden, selv om Landbruget har savnet en Del Gødningsstoffer, hvilket har nedsat Jordens Ydeevne, men alle disse Aarsret gunstige Vejrforhold har givet os en Stilling, der er det bedste Udgangspunkt for den Bedring af Forholdene, vi længes efter.

### Ministeren for Landbrug og Fiskeri

(*Erik Eriksen*): Jeg vil gerne takke de ærede Ordførere for den Tilslutning, der blev givet til Lovforslaget.

Over for Spørgsmaalet om Mulighederne for Import af Korn i den kommende Tid vil jeg sige, at der er overhovedet ikke noget, som tyder paa, at vi faar en Import af Korn. I den Tid, der er gaaet siden Kapitulationen, har vi ingen Kornimport haft; Tildeling sker jo gennem Combined Food Board i Washington, og de Indberetninger, der foreligger for mig, gaar alle i Retning af, at vi ikke kan regne med at faa tildelt Korn i den kommende Tid. Om der saa kan være en Mulighed for Import østfra, kan ingen sige endnu, men her gælder det, at vi staar over for Forhandlinger, og det vil vel saa klares; men alligevel tror jeg, vi maa regne med, at i bedste Fald vil der gaa lang Tid, inden vi kan paaregne en Import østfra. Derfor er Diskussionen om Anvendelsen af det Korn, der eventuelt kan komme hertil gennem Import, i høj Grad teoretisk, og jeg tror ganske rolig jeg tør sige, at i intet Tilfælde vil det være muligt at faa en Import af Korn i den Periode, hvor Aflevering skal finde Sted efter Kornloven.

Den ærede socialdemokratiske Ordfører (Kr. Johansen) var inde paa det Ændringsforslag, hans Parti har stillet i det andet høje Ting, og spurgte mig, om jeg var kommet til at se mere velvilligt paa Ændringsforslaget, efter at det var stemt ned i Folketinget. Jeg vil dertil gerne sige — ganske paa Linie med det, det ærede Medlem Hr. Oluf Johansen sagde —, at det, der er Pointen i denne Kornlov, set ud fra Husmændenes Synspunkt, er, at der sikres dem 100 000 t Korn til en Pris af 27 Kr. 50 Øre pr. Td. Denne Sikkerhed faar Husmandsbrugene gennem Kornloven, og jeg er ganske enig i, at det er en Realitet, der betyder noget. Jeg vil ogsaa gerne tilføje, at Forudsætningen eller rettere sagt Begrundelsen for Kornloven jo er den, at det ikke er muligt at importere Korn udefra. Hvis det var muligt at importere Korn, var der heller ingen Begrundelse for en Tvangsaflevering af Korn her i Landet. Men naar det er saadan, er jeg — hvad jeg sagde i min Forelæggelsestale — glad for, at der er opnaaet

Enighed inden for Landbrugets Organisationer, det vil sige inden for alle Brugsstørrelser i Landbruget, og jeg tager dette som et Udtryk for, at Lovforslaget, som det foreligger her, har taget berettigede Hensyn til de forskellige Synspunkter, der kan være at fremføre fra henholdsvis den ene og den anden Gruppe inden for selve Erhvervet. Jeg er derfor ikke i Stand til at modtage dette Ændringsforslag, og jeg vil henstille til det ærede Medlem at undlade at stille det her i det høje Landsting.

Flere Ordførere har været inde paa, at det forhaabentlig er sidste Gang, vi har en Lovgivning som denne til Behandling. Jeg deler ganske dette Haab, men sikker paa, at det vil gaa i Opfyldelse, kan man jo desværre ingenlunde være.

Det ærede Medlem Hr. Krarup mente, at det maaske var en lovlig stor Udskrivning, naar man ser paa de Mængder, der er afsat til Kaffesurrogat og til Heste uden for Landbruget. Det er muligt, det ærede Medlem har Ret. Paa den anden Side skal man, naar man vedtager en Kornlov, ogsaa være sikker paa, at de nødvendige Mængder Korn er til Stede, og jeg kunde godt tænke mig, at min Kollega, den højtærede Handelsminister, for Kaffens Vedkommende maaske nok er noget interesseret i af valutariske Grunde, hvis han ikke kan skaffe den kostbare fremmede Valuta til Import af Kaffe, at have en vis Sikkerhed for at kunne servere noget, der dog minder om Kaffe — jeg ved det ikke, men jeg kunde tænke mig det.

Det ærede Medlem spurgte, om der ikke i Formuleringen af § 5 kunde ligge Mulighed for, at Brødkornet kunde anvendes til Eksport, f. Eks. i Produkter, indeholdende Mel. Jeg kan hertil svare, at den Mulighed er til Stede, for der staar jo i Paragraffen, at Brødkorn i nødvendigt Omfang skal forbeholdes Brødkornsforsyningen, og saa er det klart, at hvis man kan sige, at der ligger en Forretning i at eksportere det, saa er det muligt. Jeg kan ogsaa godt sige her, at jeg er vidende om, at der er Folk, der undersøger Muligheden for at eksportere netop saadanne Varer helt over Altanterhavet og mener, at der der skulde være et Marked for dem. Det bliver saa et Spørgsmaal, om vi kan afse Korn dertil, og det maa jo i det hele bero paa en Bedømmelse af, om Eksporten kan tjene fornuftige Interesser. Men jeg er altsaa i Stand til at svare ja til det Spørgsmaal, det ærede Medlem stillede vedrørende § 5.

Mere har jeg ikke at sige. Jeg takker, som sagt, for den velvillige Modtagelse,